

Цѣль-та на Богослуженіе-то въ право- славнѣ-тѣ църквѣ.

12 § 28. Св. църква, като извършва Богослуженіе-то на вѣрни-тѣ си чада винаги, има на видъ да имъ присвои безцѣнни-тѣ заслуги на Господа нашего Іисуса Христа, да ги направи сынове на свѣтлинѣ-тѣ и да ги образува тѣй, что-то да станѣтъ достойны членове на царство-то небесно. Заради това тя имъ преподава съ назиданіе откровенно-то слово Божіе, обяснява го и предлага въ него уроци за Богоугоденъ животъ. Тя назидва души-тѣ имъ съ изображенія-та на святѣи-тѣ, като представлява въ сѣщо-то врѣме въ лица-та (образи-тѣ) имъ примѣри за образцовъ христіански животъ. Най-важни-тѣ събитія въ живота на вѣрни-тѣ тя освящава съ извършваніе-то надъ тѣхъ св. таинства и други-тѣ священнодѣйствія. Въобще св. църква въ своето Богослуженіе употребява всички-тѣ Богодаровани средства за въспоминаніе и ръководство на вѣрни-тѣ си чада къмъ царство-то на славѣ-тѣ. Вѣрующи-тѣ като участвуватъ въ Богослуженіе-то и главна-та имъ цѣль е да изразѣтъ предъ величіе-то Божіе благоговѣйно почтеніе въ молитви-тѣ на славословія-та и благодаренія-та си къмъ Бога, да излѣжатъ предъ Него смиренно моленіе за снисхожденіе къмъ тѣхни-тѣ немощи, за ниспосланіе на благодатни-тѣ дарове, и въобще за да засвидѣтелствуватъ предъ Бога своѣ-тѣ вѣрѣ надежда и любовь.

Необходимость-та на външно-то обществено Богослуженіе и нравственното му вліяніе на вѣрующитѣ.

§ 29. Тѣй като по природа-та си чловѣкъ състои отъ двѣ части, и е сѣщество духовно — тѣлесно: то той е дълженъ да изражава врождено-то си благо-